

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XX, Seria II, nr. 4648

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 26 aprilie 1964

Plenara largită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român,
care a avut loc între 15-22 aprilie 1964, a adoptat în unanimitate
Declarația cu privire la poziția Partidului Muncitoresc Român în problemele
mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

În ziarul de azi se publică textul integral al Declarației.

DECLARAȚIE

cu privire la poziția Partidului Muncitoresc Român în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale

adoptată de Plenara largită a C. C. al P. M. R. din aprilie 1964

Plenara largită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din aprilie 1964 a ascultat și a dezbătut Darea de seamă cu privire la convorbirile avute de delegația Partidului Muncitoresc Român cu conducerea Partidului Comunist Chinez, al Partidului Muncitor din Coreea și al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în problema unității mișcării comuniste și

muncitorești. Plenara a aprobat în unanimitate acțiunile întreprinse de Biroul Politic al Comitetului Central în legătură cu polemica publică din mișcarea comunistă și muncitorească internațională cit și activitatea delegației Partidului Muncitoresc Român.

blem a relațiilor de clasă din țările capitaliste, a mișcării de eliberare națională, a relațiilor internaționale și a luptei ideologice care să nu fie profund irinirată de existența sistemului mondial socialist.

În prezent se afirmă mai puternic ca oricind rojul istoric al clasei muncitoare ca cea mai înaintată forță a societății, rolul partidelor comuniste și muncitorești ca avangardă a maselor largi populare în lupta pentru socialism și pace.

Transformările innoitoare din lumea contemporană își găsesc o puternică expresie în avântul mișcării de eliberare națională și în prăbușirea sistemului colonial, în lupta noilor state independente pentru consolidarea suveranității lor, pentru pace și dezvoltare economică și socială.

Ampliorează fără precedent a luat mișcarea de luptă pentru preîntâmpinarea războiului termonuclear și asigurarea păcii. Restringerea sferei de acțiune a imperialismului ca rezultat al dezvoltării tuturor acestor forțe a determinat ascuțirea contradicțiilor economice, politice și sociale în lumea capitalistă. Deși chiar în condițiile adâncirii crizei sale generale, capitalismul dispune încă de posibilități de a înfăptui progrese în domeniul științei și tehnicii și de a realiza creșteri de producție în unele țări sau ramuri economice, capacități importante de producție rămân nefolosite, se accentuează continuu fenomenele de instabilitate a economiei capitaliste. Concentrarea capitalurilor atât pe plan intern cât și internațional, creșterea de mari unități monopoliste, creșterea atotputerniciei lor în viața de stat ascut antagonismele de clasă, contradicția dintre interesele monopolurilor și cele ale întregii națiuni.

Este izbitor decazul dintre grupul de țări capitaliste înaintate din punct de vedere economic și numeroasele țări slab dezvoltate. Dacă astăzi există la ordinea zilei o problemă a țărilor slab dezvoltate, ea se datorează imperialismului, politiciile coloniale care a creat această stare de lucruri, exploatarea resurselor țărilor slab dezvoltate, împiedicând creșterea în aceste țări a unei industrii naționale dezvoltate, frînând progresul lor. Lupta dusă sub forme diferite de aceste țări pentru înlăturarea urmărilor dominației coloniale creează noi contradicții în cadrul lumii capitaliste.

Se accentuează contradicțiile între marile unități monopoliste, între principalele puteri imperialiste, lupta dintre ele pentru surse de materii prime, pentru piețe și sfere de investiții, pentru poziții dominante în alianțele militare imperialiste.

Formarea de organizații economice internaționale, de organisme suprastatale de genul „Pieței comune”, „Comunității Carbonei și Oțelului” și altele, duc la intensificarea contradicțiilor inter-imperialiste, stîrbind suveranitatea țărilor membre mai mici sau mai slabe. Se intensifică contradicțiile în cadrul Pieței comune, în special între principalele puteri membre; între țările acestei grupări și alte state capitaliste; între

țările vest-europene și S.U.A. În acest ghem de contradicții Statele Unite ale Americii încearcă să-și mențină pozițiile de forță conducătoare a lumii capitaliste, în timp ce, în sens contrar, acționează tendințele altor state imperialiste care caută să iasă de sub tutela S.U.A.

Ca una din trăsăturile adâncirii crizei generale a capitalismului, se intensifică tendința spre restrângerea democrației burgheze și se manifestă pronunțat criza ideologiei capitaliste care, cu toate vasele mijloace de influențare de care dispune, nu reușește să stăvilească forța de atracție, în continuă creștere, a ideilor socialiste.

La întrebarea care este conținutul principal al epocii noastre și care sînt factorii hotărâtori, principalele forțe motrice ale dezvoltării mondiale, viața impune un singur răspuns: conținutul principal al epocii actuale este trecerea de la capitalism la socialism; în prezent conținutul, direcția și particularitățile principale ale dezvoltării istorice a societății omenesci sînt determinate de sistemul mondial socialist, de forțele care luptă împotriva imperialismului, pentru transformarea socialistă a societății.

Clarificarea problemelor legate de aprecierea epocii contemporane și a principalelor ei caracteristici are o deosebită însemnătate principială și practică. Pe baza înțelegerii juste a cadrului social-istoric în care își desfășoară activitatea, a stadiului evoluției sociale, a aprecierii corecte a forțelor de clasă din fiecare țară și a raportului de forțe de pe arena mondială, partidele comuniste își elaborează o strategie și o tactică justă, își stabilesc obiective de luptă realiste.

Marx, Engels, Lenin acordau cea mai mare însemnătate studierii aprofundate a condițiilor istorice concrete și creau comunistii să analizeze transformările ce apar în cursul evoluției sociale pentru a trage pe această bază concluzii teoretice și practice corespunzătoare.

Există astăzi condiții internaționale mai favorabile ca oricînd desfășurării luptei pentru eliberarea socială și națională a popoarelor, pentru pace și socialism. Polemica publică ascuțită din mișcarea comunistă împiedică folosirea din plin a acestor condiții, diminuează rolul și influența sistemului mondial socialist, abate partidele comuniste și muncitorești de la sarcinile lor majore, dăunează unității de luptă a clasei muncitoare internaționale și a mișcării de eliberare națională, dezorientază masele.

Așa cum sublinia Declarația Consfăturii din 1960, în zilele noastre se impune ca o necesitate obiectivă unirea într-un singur forțat, într-un unic suvoi, a tuturor forțelor revoluționare și curentelor progresiste ale contemporaneității. Coeziunea lor strînsă, acțiunea lor unită constituie factorii hotărâtori ai victoriei asupra imperialismului, al triumfului cauzei socialismului, aliberării naționale și păcii în lumea întreagă.

III. Apărarea păcii, cauza vitală a întregii omeniri

Pacea este năzuința arzătoare a întregii omeniri. În fața primejiei grave pe care ar reprezenta-o pentru toate popoarele un nou război mondial ce ar strage după sine calamități și suferințe incomparabile cu cele din trecutele războaie, mase populare din cele mai largi, forțe politice și sociale de pe toate continentele s-au ridicat la luptă pentru a salvagarda și întări pacea.

Cel mai important rezultat obținut în ultimii ani în această luptă constă în faptul că pacea a fost menținută și s-a conaturat un început de destindere în viața internațională. Intimpina o tot mai mare împotriva acțiunilor cercurilor militariste agresive; în opinia publică mondială adepții războiului, promotorii încordării și ai cursei înarmărilor cunosc o izolare crescîndă. Chiar și în cercuri conducătoare din țările capitaliste se manifestă aprecieri realiste, tendințe spre normalizarea relațiilor internaționale, spre evitarea evoluției evenimentelor în direcția unei conflagrații mondiale.

Centru comunist este absolut evident că natura agresivă și reacționară a imperialismului a rămas aceeași, că ațita timp cit el va dăinui, se va menține și terenul pentru războaie agresive. Cercurile extremiste, militariste nu renunță la ideea de a modifica cursul istoriei, care le este nefavorabil, de a înăbuși lupta de eliberare a popoarelor, folosind în acest scop orice mijloace, inclusiv armele.

O analiză științifică în scopul stabilirii unei politici juste nu se poate limita însă la constatarea caracteristicilor imperialismului, ci trebuie să țină seama de faptul hotărâtor că, deși esența acestuia nu s-a schimbat, s-a modificat radical raportul de forțe în favoarea păcii.

Imperialismul i se opun forțe uriașe, în continuă creștere: comunitatea țărilor socialiste, cu gigantica sa putere materială, clasa muncitoare din țările capitaliste, mișcarea de eliberare națională, statele care și-au dobîndit recent independența, largă mișcare pentru apărarea păcii. Mobilizarea tuturor acestor forțe, unirea lor în cel mai larg front, lupta lor hotărâtă fa de imperialismul și în mod special față de tendințele care îl susțin pe arena internațională, pot zădărnici încercările cercurilor imperialiste de a arunca omenirea într-un nou război mondial, pot impune și consolida pacea. Conștiința consideră drept misonul lor istoric nu numai lichidarea exploatarei pe scară mondială, ci și izăvirea omenirii, încă în epoca actuală, de cosmarul unui nou război mondial și își consacra capacitatea și energia înfăptuirii acestei nobile misiuni.

Fără îndoială că existența armelor racheto-nucleare nu schimbă și nu poate schimba natura raporturilor între clasele antagoniste, legile luptei de clasă și ale dezvoltării societății pe calea progresului. Dar nu se poate nesocoti faptul că apariția, dezvoltarea și acumularea armelor nucleare au produs schimbări esențiale în modul de ducere a războiului, precum și în amploarea efectelor distructive pe care acesta le-ar avea pentru întreaga omenire. O conflagrație mondială, în care inevitabil s-ar folosi armele nucleare, ar duce la distrugerea unor țări și popoare întregi, beligerante sau nebeligerante, la transformarea în ruine a principalelor centre ale producției și culturii, la eradicarea a sute de milioane de oameni, ar crea o gravă primejdie biologică pentru specia umană, pentru viața pe pămînt.

Sporirea continuă a forței de distrugere a armamentelor confirmă previziunile lui Engels și Lenin cu privire la urmările perfecționării în sfera tehnicii militare. Astfel, F. Engels sublinia că „potrivit legilor interne ale mișcării dialectice, militarismul, ca orice alt fenomen istoric, pierde de pe urma consecințelor proprii sale dezvoltări”. Iar Lenin arăta, încă în 1918, că dezvoltarea cu pași repezi a tehnicii militare contribuie din ce în ce mai mult la agravarea caracterului distrugător al războiului și își exprima convingerea că va veni o vreme cînd războiul va deveni atât de distrugător încît va fi în general imposibil.

Conștiente de marea răspundere ce le revine pentru viitorul omenirii, partidele comuniste consideră de datoria lor să dezvăluie proporțiile reale ale primejdiei războiului termonuclear

pentru a mobiliza și a ridica la luptă hotărîtă clasa muncitoare internațională, forțele revoluționare, popoarele lumii întregi în scopul de a bara drumul războiului.

Militînd pentru salvagardarea păcii, țările socialiste manifestă vigilență nesăbîtită, întăresc capacitatea lor de apărare pentru a putea da riposta cuvenită oricărui agresor. În această privință, o uriașă însemnătate are existența gigantice forțe racheto-nucleare ale Uniunii Sovietice și pusă în slujba securității țărilor socialiste și a păcii.

Dîndu-și seama de riscurile unui conflict nuclear pentru propriile țări, cercuri politice influente din Occident se pronunță pentru renunțarea la război ca mijloc de reglementare a problemelor internaționale, pentru o politică rațională.

O răspundere deosebită pentru menținerea și consolidarea păcii revine marilor puteri, în special celor care posedă arma nucleară. Dar nici un stat, mare sau mic, nu poate fi scutit de răspundere pentru asigurarea păcii. Fiecare stat are îndatorirea sfîntă să militeze activ, neobosit, aducîndu-și propria contribuție la slăbirea încordării internaționale și la rezolvarea problemelor interstatale pe calea tratativelor.

Existența pașnică între state cu orînduirii sociale diferite nu înseamnă abandonarea politicii de clasă, nu se referă la raporturile între clasele antagoniste, între exploatare și exploatați, între popoarele asuprite și asupritorii lor, nu înseamnă încetarea luptei dintre ideologia burgheză și ideologia socialistă. În condițiile coexistenței pașnice au continuat să se întărească forțele sistemului socialist mondial, să se dezvolte lupta clasei muncitoare din țările capitaliste, mișcarea de eliberare națională.

Politica de coexistență pașnică promovată de țările socialiste constituie unul din principalele izvoare ale prestigiei și prestigiului de care se bucură socialismul în lumea întreagă, stă la temelia succeselor obținute pînă acum pe linia menținerii și consolidării păcii. Partidul Muncitoresc Român, poporul nostru dau o înaltă apreciere activității perseverente a Uniunii Sovietice, inițiatorilor și promotorilor ei îndreptate spre slăbirea încordării internaționale, reglementarea pe calea tratativelor a problemelor internaționale litigioase, spre asigurarea unei păci trănice.

Așa cum a dovedit experiența, omenii de stat, renunțînd la limbajul amenințărilor, manifestînd realism, înțelepciune, răbdare și perseverență, pot găsi prin tratative soluții reciproce acceptabile în cele mai complexe și spinoase probleme ale relațiilor interstatale. A purta în acest mod tratative cu oricare dintre țările capitaliste în scopul rezolvării problemelor litigioase și îmbunătățirii relațiilor între state nu înseamnă cîtuși de puțin abdicarea de la principi, ci înseamnă slujirea intereselor păcii.

Metoda tratativelor în relațiile internaționale cere să se depună eforturi strălucitoare, să se manifeste elasticitate, să se țină seama de contradicțiile din lumea capitalistă, de existența acestor cercuri care apreciază lucid actualul raport de forțe pe arena mondială și se folosesc această situație pentru a obține o izolare a cercurilor ultra-reacționare, promovate ale încordării internaționale. O actualitate deosebită au în această privință recomandările lui Lenin: „nu ne este indiferent — arăta el în 1922 — dacă avem de-a face cu acei reprezentanți ai taberei burgheze care tind să soluționeze problema prin război, sau cu aceia dintre reprezentanții ei care tind spre pacifism, oricît de defectuos ar fi acest pacifism și oricît de puțin ar rezista el, privit prin prisma comunismu-

I. Acțiunea partidului nostru în vederea încetării polemicii publice

După cum este cunoscut, în ultimii ani, în mișcarea comunistă și muncitorească internațională au apărut deosebiri de vederi și de interpretare în probleme ale liniei generale a mișcării comuniste — aprecierea caracterului epocii contemporane și a forțelor ei motrice, problema păcii și războiului, căile trecerii de la capitalism la socialism, normele relațiilor dintre partidele comuniste și muncitorești, dintre statele socialiste precum și alte probleme.

În discutarea acestor probleme s-a ajuns la o polemică publică deosebit de ascuțită. În prezent, mișcarea comunistă mondială și lagărul socialist se află în fața pericolului scîndirii. De la încercarea polemicii publice, Partidul Muncitoresc Român a acordat întregul său sprijin propunerilor menite să pună capăt acesteia, a făcut în repetate rânduri apel și a insistat ca ea să înceteze neîntîrziat, pronunțîndu-se pentru rezolvarea problemelor divergente potrivit normelor stabilite în comun la Consfăturile din 1957 și 1960 cu privire la relațiile dintre partidele comuniste.

La 4 februarie 1964, ziarul „Jenminjibao” și revista „Hunți” au publicat un articol polemic, în care, afirmîndu-se că istoria demonstrează că „mișcarea clasei muncitoare internaționale are tendința să se împartă în două”, se trîngea concluzia că această teză este valabilă și pentru mișcarea comunistă contemporană. Declarația că în mișcarea comunistă au luat extindere revizionismul și oportunismul, articolul susținea că „ațit pe plan internațional cit și în fiecare țară în parte, oriunde oportunismul și revizionismul fac ravagii, o sciziune devine inevitabilă în rîndurile proletariatului” și că „unitatea, lupta și chiar sciziunile, precum și o unitate nouă pe o bază nouă — aceasta este dialectica dezvoltării mișcării clasei muncitoare internaționale”.

La 13 februarie 1964, C.C. al P.C.U.S. ne-a adus la cunoștință că a hotărît să dea publicității materialele plenarei sale privind divergențele cu P.C. Chinez, exprimînd pînă la urmă părerea că reia capăt o tot mai mare actualitate convocarea Consfăturii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești, C.C. al P.C.U.S. preconiza o „ripostă colectivă din partea partidelor marxist-leniniste” față de concepțiile și acțiunile conducătorilor P. C. Chinez.

Toate acestea ne-au provocat o mare îngrijorare, intrucît agravau pericolul scizunii care amenință mișcarea comunistă internațională.

Considerînd că este datoria fiecărui partid de a face tot ce este cu putință pentru a înlătura acest pericol, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român a hotărît să adreseze Comitetului Central al P.C.U.S. și Comitetului Central al P.C. Chinez o propunere de încetare imediată a polemicii publice. Astfel, la 14 februarie 1964, în timpul lucrărilor plenarei Comitetului Central al P.C.U.S., Biroul Politic al C.C. al P.M.R. a adresat acestuia un apel tovarășesc insistînd, de a nu publica materialele plenarei privind divergențele cu P.C. Chinez. Concomitent, Biroul Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Român s-a adresat Comitetului Central al P.C. Chinez cu același apel insistînd de a pune capăt neîntîrziat polemicii publice, propunînd totodată tovarășilor chinezi o înțînire între reprezentanții conducătorilor superiori ale celor două partide pentru a discuta problema unității lagărului socialist și a mișcării comuniste mondiale.

Comitetul Central al P.C.U.S. ne-a răspuns în aceeași zi că, ținînd seama de intervenția P.M.R., a hotărît să amîne publicarea materialelor plenarei și că se va abține de la publicarea de materiale polemice, dacă tovarășii chinezi vor înceta și ei polemica publică.

În ziua de 17 februarie 1964, Comitetul Central al partidului nostru a primit o scrisoare din partea tovarășului Mao Tze-dun, care arăta că C.C. al P.C. Chinez este de acord cu o înțînire între reprezentanții conducătorilor superiori ale Partidului Comunist Chinez și Partidului Muncitoresc Român și invita în acest scop în China o delegație a partidului nostru. De asemenea, ni s-a comunicat că, dacă Partidul Muncitoresc Român a hotărît să trimită curînd în China delegația sa, Comitetul Central al P.C. Chinez poate temporar să nu dea publicității materiale polemice.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român a informat și celelalte partide frățești despre demersul întreprins, împărtășindu-le părerea că este necesar, în interesul găsirii căilor și metodelor pentru asigurarea unității, ca toate partidele comuniste și muncitorești să întrerupă polemica publică; în același timp, ne-am exprimat speranța că propunerile și poziția partidului nostru vor găsi înțelegere și sprijin.

În răspunsurile ce ne-au fost transmise, numeroase partide frățești au salutată inițiativa Partidului Muncitoresc Român și au apreciat-o ca deosebit de utilă, declarînd că ea se bucură de asentimentul lor.

În Republica Populară Chineză, delegația partidului nostru a avut convorbiri cu delegația Partidului Comunist Chinez și cu tovarășul Mao Tze-dun. S-au discutat, cu deplină sinceritate și în spirit tovarășesc, situația creată în mișcarea comunistă și muncitorească internațională, precum și probleme de interes comun pentru cele două partide și țări. Schimbul de păreri a permis părților să-și cunoască reciproc, mai bine, punctele de vedere.

Obiectivul fundamental al delegației P.M.R. a fost obținerea acordului asupra unei încetări imediate a polemicii publice. Tovarășii chinezi au declarat că se poate pune capăt polemicii publice numai după ce, prin discuții bilaterale și multilaterale, se va ajunge la o înțelegere asupra condițiilor de încetare a acesteia. După părerea lor, pînă atunci polemica tre-

buie să continue, iar între timp pot avea loc convorbiri bilaterale între P. C. Chinez, P.C.U.S., precum și alte partide frățești.

Ca urmare a acțiunii Partidului Muncitoresc Român, polemica publică a fost întreruptă alți de P.C.U.S. cit și de P. C. Chinez, întrerupere care a durat timp de aproape o lună. Incurajată de acest fapt, precum și de ecoul pozitiv pe care l-a avut în mișcarea comunistă, delegația partidului nostru a propus C.C. al P. C. Chinez ca, cel puțin în perioada discutării condițiilor de încetare a acesteia, cele două părți să se abțină în continuare de la publicarea de materiale polemice. Această propunere nu a fost însă acceptată, tovarășii chinezi reafirmînd părerea lor că discuțiile pot avea loc și în timp ce se desfășoară polemica publică.

Răspunzînd invitației Partidului Muncitor din Coreea, delegația partidului nostru a făcut o scurtă vizită în Republica Populară Democrată Coreeană. În cadrul schimbului de păreri avut cu tovarășul Kim Ir Sen și cu alți conducători ai Partidului Muncitor din Coreea, delegația noastră a informat despre convorbirile purtate la Pekin și a expus poziția Partidului Muncitoresc Român în problemele de interes comun între cele două partide și țări ale noastre, solidarității lagărului socialist și unității mișcării comuniste mondiale.

După încheierea vizitei în China și Coreea, la întoarcerea spre țară, delegația noastră a avut în Uniunea Sovietică, la propunerea C.C. al P.M.R., convorbiri cu tovarășul Hrușciov și cu alți conducători ai P.C.U.S. în problema unității țărilor socialiste și a mișcării comuniste mondiale. În cursul înțînirilor desfășurate într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă, delegația noastră i-a informat pe tovarășii sovietici despre convorbirile purtate în China și Coreea și a exprimat din nou punctul de vedere al partidului nostru în problema încetării complete a polemicii publice.

Tovarășii sovietici au declarat că, deoarece partea chineză a redeschis polemica, ei sînt nevoiți să dea publicității raportul la plenară în problema divergențelor. În urma convorbirilor avute, tovarășii sovietici au căzut de acord să amîne publicarea raportului declarînd că, dacă în urma unui nou demers al nostru, tovarășii chinezi vor fi de acord să înceteze polemica, partea sovietică este gata să procedeze în același fel și să nu reînceapă publicarea de materiale polemice.

În perioada cînd acțiunea partidului nostru era în curs, am fost informați despre un schimb de scrisori între C.C. al P.C. Chinez și C.C. al P.C.U.S. în care ambele partide — cu toate deosebirile de vederi asupra modului de abordare a problemei încetării polemicii, a termenelor preconizate și a altor măsuri — se pronunțau pentru continuarea convorbirilor dintre ele și pentru constituirea unei comisii în vederea pregătirii Consfăturii reprezentanților tuturor partidelor comuniste și muncitorești. După părerea noastră, aceste elemente comune pot constitui puncte de plecare pentru o acțiune în favoarea normalizării relațiilor din mișcarea comunistă.

După ce a ascultat Darea de seamă a delegației partidului nostru, Biroul Politic al Comitetului Central a luat hotărîrea să întreprindă o nouă acțiune pentru salvagardarea unității mișcării comuniste, propunînd Comitetului Central al P.C.U.S. și Comitetului Central al P.C. Chinez ca aceste două partide, împreună cu Partidul Muncitoresc Român, să adreseze în comun un Apel către toate partidele comuniste și muncitorești.

La 25 martie 1964, Comitetul Central al P.M.R. a trimis Comitetelor Centrale ale P.C.U.S. și P.C. Chinez proiectul Apelului; am menționat că în cazul acordului de principiu al ambelor partide cu acest demers, proiectul de Apel ar putea fi discutat și definitivat la o înțînire a reprezentanților celor trei partide, urmînd ca pînă la definitivare atit unul, cit și alții să se abțină sub orice formă de la polemica publică.

La această propunere am primit răspuns numai din partea Comitetului Central al P.C.U.S. care, în scrisoarea sa din 28 martie 1964, ne-a comunicat că „în general C.C. al P.C.U.S. este de acord cu proiectul de Apel către partidele frățești pregătite de C.C. al P.M.R. Dacă și C.C. al P.C. Chinez va avea o atitudine pozitivă față de propunerea dv. privind încetarea imediată a polemicii sub orice formă și va fi de acord cu propunerea privind Apelul comun al P.C.U.S., P. C. Chinez și P.M.R. către toate partidele comuniste și muncitorești, noi sîntem de acord să trecem imediat la examinarea proiectului de Apel pentru a elabora împreună textul său definitiv”.

La 31 martie 1964, presa sovietică a publicat un nou articol redacțional al ziarului „Jenminjibao” și revistei „Hunți”.

La 3 aprilie 1964, presa sovietică a dat publicității materialele plenarei C.C. al P.C.U.S. din februarie 1964. Polemica publică, la care participă numeroase partide frățești, se desfășoară cu intensitate crescîndă. În mișcarea comunistă internațională s-a creat o situație deosebit de gravă. Se ridică problema perspectivelor acestei situații în cazul că nu se va pune capăt polemicii publice și ea va continua să încordeze raporturile între partidele comuniste și muncitorești, între statele socialiste, între popoarele acestor state, mărînd pericolul scizunii în mișcarea comunistă mondială, în lagărul țărilor socialiste.

Examinînd această stare de lucruri, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român consideră necesar să expună mai pe larg punctul de vedere asupra principalelor probleme ale vieții sociale contemporane și ale dezvoltării mișcării comuniste și muncitorești internaționale, precum și asupra căilor de salvagardare a unității acesteia.

II. Epoca noastră, epoca trecerii de la capitalism la socialism

Analiza realităților contemporane scoate în evidență uriașele transformări social-economice petrecute în lume, schimbarea raportului de forțe în favoarea socialismului, în primul rînd ca rezultat al formării sistemului mondial socialist.

Victoria noi orînduirii sociale într-un sir de state, cuprînzînd o treime a populației globului pămîntesc, a produs o

spărtură imensă în frontul imperialist, a creat condiții noi, incomparabil mai favorabile luptei popoarelor pentru realizarea aspirațiilor lor de libertate și progres, a adus într-un stadiu nou întregul proces revoluționar mondial de trecere a omenirii de la capitalism la socialism. Astăzi nu există domeniu al evoluției societății, al vieții politice, economice și sociale, pro-

DECLARAȚIE

cu privire la poziția Partidului Muncitoresc Român

în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale

(Urmare din pag. I)

lui, fie și unei umbre de critică". În relațiile sale cu țările capitaliste, țara noastră se călăuzește după aceste înțelepte indicații leniniste, pronunțându-se cu consecvență pentru rezolvarea problemelor litigioase dintre state pe calea tratativilor.

Dezvoltarea comerțului, a relațiilor economice pe baza avantajelor reciproce, precum și extinderea lagărilor tehnico-stiințifice, a schimburilor culturale reprezintă un mijloc deosebit de important pentru promovarea coexistenței pașnice între state cu orinduri sociale diferite, pentru îmbunătățirea climatului internațional, realizarea destinderii și întărirea păcii în lume.

După cum este cunoscut, adepții „războiului rece” au practicat vreme destul de îndelungată o politică de embargo și discriminări în relațiile comerciale cu țările socialiste, cu intenția de a frâna dezvoltarea lor. Dar această politică de îngustare a relațiilor economice nu numai că nu a izbutit să împiedice mersul înainte al țărilor socialiste, ci s-a întors împotriva inițiatorilor ei, prin efectele negative produse de încălcarea necesităților obiective ale dezvoltării relațiilor economice mondiale. Oamenii de afaceri din Occident, chiar și anumite cercuri economice din S.U.A., manifestă un interes crescând pentru dezvoltarea schimburilor comerciale cu țările socialiste.

Dezarmarea generală și totală este un obiectiv important al luptei pentru pace. Idee cu adine răsunet în masele largi, problema dezarmării a fost pusă demult de către conducătorii proletariatului ca o lozină de luptă a partidului clasei muncitoare. Încă în deceniul al nouălea al secolului trecut Engels arăta: „În toate țările, păturile largi ale populației asupra cărora apăsă aproape în exclusivitate obligația de a furniza masa soldaților și de a plăti cea mai mare parte din impozite, cheamă la dezarmare”. Propuneri privind reducerea generală a armamentelor și dezarmarea generală au fost prezentate pentru prima oară, din indicația lui Lenin, de către statul sovietic, la Conferința de la Genova, din 1922. Ele și au găsit continuarea și dezvoltarea în propunerile de dezarmare generală și totală susținute de delegația sovietică la Liga Națiunilor între anii 1927—1932.

Problema dezarmării se pune astăzi cu o și mai mare acuitate datorită primejdiei pe care o reprezintă armele moderne, precum și enormei rispe de mijloace materiale pe care o implică înarmarea. După aprecierile O.N.U., pentru acumularea de arme de distrugere și întreținerea unor imense forțe armate, se cheltuiesc anual 120 miliarde de dolari, sumă care ar putea fi folosită pentru lichidarea înapoierii economice a unui mare număr de țări, a analfabetismului și boilor, pentru îmbunătățirea vieții tuturor popoarelor.

Pentru omenire ar avea o importanță istorică adoptarea programului de dezarmare generală și totală, preconizat de Uniunea Sovietică și susținut de celelalte țări socialiste și de alte state iubitoare de pace, program care prevede interzicerea și încetarea producției oricărui gen de arme, inclusiv cea atomică, cu hidrogen, chimică, bacteriologică, distrugerea stocurilor, distrugerea tuturor mijloacelor de transportare a armelor nucleare la țintă, lichidarea tuturor bazelor militare de pe teritorii străine, desființarea tuturor forțelor armate.

Cercușile monopoliste ale marilor agresive, profitoare ale cursei înarmării, se opun cu înverșunare oricărei măsuri în direcția dezarmării și destinderii încordării. Lupta pentru pace, pentru dezarmare are un profund caracter antiimperialist, mobilizează și unește masele largi populare, popoarele lumii tocmai împotriva cercurilor agresive ale imperialismului, împotriva celor mai reacționare forțe din societatea contemporană.

Asa cum se arată în Declarația Consfătuirii din 1960, „lupta trebuie dusă cu o amploare crescândă, urmărind cu perseverență rezultate reale: interzicerea experiențelor cu arme nucleare și a fabricării acestor arme, lichidarea biocurilor mi-

litare și a bazelor militare de pe teritoriile străine, reducerea considerabilă a forțelor armate și a armamentelor, netezindu-se astfel calea spre dezarmarea generală”. Pe această cale trebuie înaintat cu perseverență, adoptându-se orice măsuri de natură să favorizeze desținderea, să apropie rezolvarea problemei dezarmării.

În acest sens apreciem însemnătatea Tratatului de la Moscova privind interzicerea experiențelor cu arme nucleare în atmosferă, în cosmos și sub apă — semnat, printre primele state, de către R. P. Romîni. Încheierea lui constituie un succes al acțiunii desfășurate de forțele păcii pentru a se pune capăt contaminării aerului și apei în urma radiațiilor, care periclitau de pe acum sănătatea și viața oamenilor, întărește notărea popoarelor de a lupta cu și mai mare energie pentru încetarea oricăror experiențe nucleare, pentru interzicerea armelor atomice, pentru înlăturarea dezarmării. Deși nu rezolvă problemele majore ale preîntâmpinării războiului, însemnătatea tratatului constă în faptul că el a contribuit la o anumită însemnare a atmosferei internaționale, încheierea sa demonstrează că problemele internaționale litigioase pot fi rezolvate pe calea tratativilor. Îa de ce considerăm nejust să se califice acest tratat ca un act de trădare a intereselor popoarelor din țările lagărilor socialist, o mare înșelătorie sau o expresie a alierii cu forțele războiului împotriva forțelor păcii, a alierii cu imperialismul împotriva socialismului.

Republica Populară Romîni promovază o politică de dezvoltare a legăturilor de prietenie și colaborare frățească cu toate țările socialiste, de întărire continuă a unității lagărilor socialist, de solidaritate și sprijinire hotărâtă a mișcării de eliberare a popoarelor, de dezvoltare a relațiilor de colaborare cu țările cu altă orinduire social-politică, pe baza principiilor coexistenței pașnice. Unindu-și eforturile cu celelalte țări socialiste, cu toate forțele păcii și progresului, țara noastră militază neabătut pentru desținderea internațională, zadărnicierea acțiunilor cercurilor agresive, înlăturarea dezarmării, pentru întărirea păcii și prieteniei între popoare.

Sintem pentru desființarea oricăror blocuri militare etc., ca o măsură tranzitorie în acest sens, ne declarăm pentru încheierea unui pact de neagresiune între Organizația Tratatului de la Varșovia și Pactul Atlanticului de Nord.

Tara noastră se pronunță în favoarea creării de zone denuclearizate ca un mijloc de slăbire a primejdiei de război. Susținem proiectele pentru înlăturarea unor astfel de zone în Europa Centrală și de Nord, America Latină, Africa, zona Pacificului și în alte regiuni ale lumii și depunem eforturi perseverente pentru transformarea Balcanilor într-o zonă fără arme nucleare, o zonă a păcii și colaborării internaționale.

Considerăm că lichidarea rămășițelor celui de-al doilea război mondial prin încheierea Tratatului de pace german ar avea o mare însemnătate pentru eliminarea primejdiilor pe care le creează la adresa păcii în Europa cercurile revanșarde.

Aprecind rolul ce revine Organizației Națiunilor Unite în asigurarea păcii și dezvoltarea colaborării internaționale, Romînia subliniază necesitatea ca această organizație să devină cu adevărat universală și, în acest scop, se pronunță consecvent pentru restabilirea neînfzirată a drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la O.N.U.

Cheșia victoriei cauzei păcii stă în unitatea țărilor socialiste — forța de bază a luptei pentru pace — în unitatea partidelor comuniste și muncitorești — avangarda acestei lupte. Este o sarcină arzătoare a țărilor socialiste, a partidelor frățești de a nu admite nimic ce ar putea duce la slăbirea forțelor păcii, de a milita pentru unirea strinsă a tuturor acestor forțe într-un uriaș front de luptă, de a le mobiliza la noi acțiuni hotărâte pentru asigurarea păcii.

sau organisme suprastatale, ele nu sînt corespunzătoare principiilor care stau la baza relațiilor dintre țările socialiste.

Ideea organului unic de planificare, comun pentru toate țările din C.A.E.R., comportă implicații economice și politice dintre cele mai serioase. Conducerea planificată a economiei naționale este unul din atributele fundamentale, esențiale și inalienabile ale suveranității statului socialist — planul de stat fiind principialul instrument prin care acesta își realizează obiectivele sale politice și social-economice, stabilește direcțiile și ritmul de dezvoltare a economiei naționale, proporțiile ei fundamentale, acumulările, măsurile pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al poporului. Suveranitatea statului socialist presupune ca el să dispună efectiv și integral de mijloacele îndeplinirii practice a acestor atribuții, deținînd în mîinile sale totalitatea pîngurilor de conducere a vieții economice și sociale. Trăcerea unor asemenea pînguri în competența unor organe suprastatale sau extrastatale ar transforma suveranitatea într-o noțiune lipsită de conținut.

Toate acestea sînt întru totul valabile și în ce privește uniunile internaționale tehnico-productive de ramură, cit și întreprinderile proprietate comună a două sau mai multe state. Planul de stat este unic și indivizibil, din el nu se pot extrage părți sau secțiuni care să fie transferate în afara statului. Conducerea economiei naționale în ansamblu nu este posibilă dacă problemele conducerii unor ramuri sau întreprinderi sînt scoase din competența partidului și guvernului țării respective și trecute unor organe extrastatale.

Unorii forme de conducere economică suprastatală de natura celor sus-amintite sînt prezentate ca derivînd din cuvîntul „tendința de a crea o singură economie mondială”, reglementată după un plan general de către proletariatul aparținînd tuturor națiunilor, tendința care apare destul de clar chiar în capitalism și care, fără îndoială, urmează să fie dezvoltată și să fie desăvîrșită în întregime în socialism.

Această prezentare nu ține însă seama de faptul că Lenin s-a referit la o problemă a epocii socialismului victorios în întreaga lume, cînd „planul general” al unei „singure economii mondiale” va fi opera proletariatului „aparținînd tuturor națiunilor”.

Chiar atunci cînd socialismul va învinge pe plan mondial sau cel puțin în majoritatea țărilor, diversitatea particularităților acestor țări, a deosebirilor naționale și statale cum: așa cum arăta Lenin, se vor menține vreme îndelungată și după victoria proletariatului pe scară mondială, vor face extrem de complexă găsirea formelor de organizare a colaborării economice. Care vor fi atunci aceste forme, care vor fi metodele concrete de colaborare — aceasta o va arăta viața, experiența. Stabilitatea de pe acum a acestor forme, legate de crearea economiei mondiale unice, problemă a unei alte etape istorice, este lipsită de o bază reală.

Tendința spre formarea economiei mondiale unice arătată de Lenin este un factor obiectiv în dezvoltarea societății, care se manifestă și în condițiile de azi, dar acest factor nu poate acționa prin încălcarea legilor obiective caracteristice actualei etape în care se află sistemul economic mondial socialist, alcătuit din economii naționale ale unor țări suverane și independente.

Acesta este punctul de vedere al Partidului Muncitoresc Român în ce privește natura, în actuala etapă istorică, a relațiilor de colaborare economică dintre țările socialiste. Fără îndoială, dacă unele țări socialiste găsesc potrivit să adopte în relațiile directe dintre ele forme de colaborare deosebite de cele convenite unanim în C.A.E.R., aceasta este o problemă care privește exclusiv acele țări și pe care o pot hotărî numai ele, în mod suveran.

În actualele condiții, cînd în lume există 14 țări socialiste dintre care numai o parte sînt membre ale C.A.E.R., încît alcătuirea acestuia nu reflectă decît parțial configurația sistemului mondial socialist, un obiectiv care ar contribui la dezvoltarea colaborării economice între toate țările socialiste ar fi ca, împreună cu cele care în prezent nu fac parte din C.A.E.R. să se găsesc cele mai bune căi pentru asigurarea în această a tuturor țărilor socialiste, să se stabilească forme și metode de colaborare din cele mai largi, elastice, care să atragă și să înlesnească cuprinderea a noi și noi state, pe măsura desfășurării procesului revoluționar mondial. În acest fel C.A.E.R. ar răspunde în cel mai înalt grad intereselor creșterii forței economice a comunității socialiste, valorificării depline a avantajelor transformării socialismului într-un sistem mondial și asigurării unei trănice baze materiale unității țărilor socialiste. Mai mult, noi considerăm că, și pentru țările care merg pe calea unei dezvoltări necapitaliste, trebuie găsite forme și metode de participare la activitatea C.A.E.R. în domeniile care le pot interesa.

În ceea ce-l privește, Partidul Muncitoresc Român se pronunță statornic pentru întărirea și lărgirea colaborării cu toate țările socialiste, pentru înlăturarea diviziunii internaționale socialiste a muncii pe întregul sistem economic socialist, ca necesitate obiectivă a dezvoltării acestui sistem.

Totodată, diviziunea internațională socialistă a muncii nu poate însemna izolarea țărilor socialiste de ansamblul relațiilor economice mondiale. Militînd pentru promovarea unor relații economice normale, reciproc avantajoase, fără condiții politice, fără restricții și discriminări, Republica Populară Romîni ca și celelalte state socialiste, își dezvoltă legăturile economice cu toate statele, indiferent de orinduirea lor socială. Au o mare actualitate și se confirmă pe deplin cuvintele lui Lenin care arăta că „există o forță mai puternică decît dorința, voința și hotărîrea oricăruia dintre guvernele sau clasele ostile nouă; această forță o constituie relațiile economice mondiale generale, care le silesc să păsească pe această cale a stabilirii de legături cu noi”.

Transformarea socialismului într-un sistem mondial, curcirea puterii de către oamenii muncii într-un șir de state au pus în fața partidelor comuniste și muncitorești sarcina de a schimba radical nu numai relațiile sociale din cadrul național al țărilor lor, ci și de a organiza relațiile reciproce dintre aceste țări, a elabora normele colaborării din cadrul unei mari comunități mondiale de state. Aceasta a apărut ca o problemă cu totul nouă, în care lipsea o experiență practică anterioară — și cu atât mai complexă cu cit ea privea țări încale care a mărime, forță, grad de dezvoltare economică, politică și socială, pe lîngă deosebirile naționale și particularitățile istorice proprii.

Promovînd pe arena internațională un sistem de relații calitativ nou, fără precedent în istorie, partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste au așezat la baza acestor relații principiile independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, avantajului reciproc, înțrăjutorării tovarășești, neamestecului în treburile interne, respectării integrității teritoriale, principiile internaționalismului socialist.

Așa cum sublinia Declarația Consfătuirii din 1960 și cum a verificat pe deplin experiența istorică, aceste principii formează legea de neînlînt, cheșia dezvoltării întregului sistem socialist mondial. Ele s-au impus ca o necesitate obiectivă pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare, pentru asigurarea unității de acțiune și coeziunii unei comunități de state independente și egale în drepturi. Orice știrbire sau încălcare a lor nu poate decît să creeze surse de neînțelegeri și disensiuni.

Provoacă o mare îngrijorare faptul că actualele divergențe și polemici publică tot mai acuzată din mișcarea comunistă și muncitorească internațională se risfrîng în domeniul relațiilor dintre țările lagărilor socialist. Sînt afectate relațiile economice, se reduce schimburile comerciale, se înrăutățesc relațiile politice reciproce, se creează o atmosferă de neîncredere și tensiune între țările respective, ceea ce slăbește unitatea și forța întregului sistem mondial socialist.

Interesele fundamentale ale tuturor popoarelor și ale tuturor țărilor socialiste, fără excepție, interesele mișcării comuniste și muncitorești mondiale, interesele supreme ale clasei muncitoare internaționale și ale oamenilor muncii de pretutindeni impun normalizarea grabnică a relațiilor dintre țările socialiste. Partidul nostru consideră că, chiar dacă divergențele nu vor fi soluționate acum și, spre regretul profund al comunistilor, polemici publică va continua — relațiile interstatale între țările socialiste trebuie să reîntre pe făgașul lor normal. În această privință nostru vede o obligație imediată, arzătoare a partidelor comuniste și muncitorești din toate țările socialiste, mari sau mici, și a guvernelor acestor țări, o îndatorire imperioasă față de propriul popor și față de toate popoarele.

În procesul dezvoltării lor istorice, țările socialiste s-au înfzirit economic, politic și social, partidele comuniste și muncitorești din aceste țări s-au maturizat, a crescut capacitatea lor de a soluționa diversele probleme ale construcției interne și relațiilor internaționale ale țărilor lor. În evoluția sistemului socialist mondial, o dată cu creșterea forței și a influenței sale, cu dezvoltarea multilaterală a fiecărei țări socialiste, apar, în cadrul lor fundamentale comune, o diversitate de sarcini concrete, de la țara la țară. Este firesc ca statele socialiste, acționînd în spirit de unitate și solidaritate, acordîndu-și sprijin reciproc, să aibă inițiativa, să se manifeste activ pe arena internațională, să întreprindă diverse acțiuni corespunzătoare problemelor și intereselor specifice ale fiecăreia, cit și intereselor generale ale comunității socialiste în ansamblu.

Sînt de o neștirbită actualitate cuvintele lui Lenin care sublinia că „atîta timp cît există între popoare și țări deosebiri naționale și statale — și aceste deosebiri vor dăinui încă foarte multă vreme, chiar și după înlăturarea dicaturii proletariului pe scară mondială — unitatea tactică internațională a mișcării muncitorești comuniste din toate țările nu cere înlăturarea diversității, suprimarea deosebirilor naționale (ceea ce ar fi un vis absurd în momentul de față), ci cere o aplicare a principiilor fundamentale ale comunismului... care să modifice just aceste principii în amănunte, să le adapteze just și să le aplice la deosebirile naționale ale fiecărei stat național”.

Pornind de la acest adevăr leninist că statele și deosebirile naționale se vor menține pînă la victoria socialismului pe plan mondial și chiar mult timp după aceea, țările socialiste realizează unitatea lor de acțiune în orice domeniu, economic ca și politic, prin consultarea reciprocă, prin elaborarea în comun a unor poziții unitate în problemele mari, principiale, nu prin stabilirea unor soluții unice de către vreo autoritate suprastatală. O asemenea cale este singura justă și posibilă pentru dezvoltarea colaborării între state suverane și egale în drepturi, cheșia unei adoptări unor soluții realiste și eficiente, asigură o bază trănice a eforturilor comune pentru înlăturarea hotărîrilor sau liniei generale adoptate.

Este posibil ca între țările socialiste să se manifeste în unele probleme deosebirii de vederi care, întotdeauna cînd apar, trebuie analizate și tratate în mod tovarășesc, în spirit de înțelegere reciprocă, fără aplicarea de calificative și etichetări, fără presiuni și fără recurgerea la măsuri cu caracter discriminatoriu.

În natura sistemului socialist nu există cauze obiective pentru contradicții între sarcinile naționale ale țărilor socialiste și sarcinile lor internaționale, între interesele fiecărei țări și interesele comunității socialiste în ansamblu. Totodată, nici înțere proprii, particulare, nu pot fi prezentate ca interese generale, ca cerințe obiective ale dezvoltării sistemului socialist.

Procesul de consolidare a statelor socialiste, de maturizare a partidelor comuniste și muncitorești din aceste țări trebuie privit ca un semn al trăirii acestora, ca o expresie a forței crescînde a fiecărei țări socialiste în parte și a sistemului mondial socialist în ansamblu, un factor pozitiv, îmbucurător, al dezvoltării întregii mișcări comuniste.

Experiența acumulată de țările sistemului mondial socialist a verificat necesitatea ca partidele comuniste și muncitorești să țină seama de acțiunea legilor generale ale construcției socialiste, universal valabile în esența lor. Aceste legi au un caracter obiectiv și, firește, nimeni nu poate în mod arbitrar să „creeze” noi legi generale, să decreteze fenomene specifice proprii ca avînd o valoare universală, să încerce impunerea lor în alte țări și în alte condiții istorice.

Cerințele acestor legi se aplică în condiții concrete de o mare diversitate, potrivit stadiului sau etapei de dezvoltare a fiecărei țări socialiste, particularităților ei istorice. Încălcarea legilor generale ale construcției socialiste, îndepărtarea de principiile lor fundamentale, ca și ignorarea particularităților naționale nu pot decît să aducă prejudicii construcției socialiste din fiecare țară.

Pentru a stabili cele mai corespunzătoare forme și metode de construire a socialismului, partidele comuniste și muncitorești, luînd în considerare atît cerințele legilor obiective cit și condițiile istorice concrete din țările lor, desfășoară o intensă activitate creatoare, sesizînd cerințele dezvoltării sociale, sintetizînd propria experiență și studiînd experiența altor partide frățești.

Dată fiind diversitatea condițiilor de construcție socialistă nu există și nu pot exista tipare sau rețete unice, nimeni nu poate hotărî ce este just și ce nu pentru alte țări sau partide. Elaborarea, alegerea sau schimbarea formelor și metodelor construcției socialiste constituie un atribut al fiecărui partid marxist-leninist, un drept suveran al fiecărui stat socialist. Stricte respectare a principiilor de bază ale relațiilor de tip nou dintre țările socialiste constituie condiția primordială a unității și coeziunii acestor țări, a exercitării rolului determinant al sistemului socialist mondial asupra dezvoltării omenirii.

Aplicarea consecventă în practică a principiilor de bază ale relațiilor dintre țările socialiste constituie o obligație de cea mai mare însemnătate nu numai națională ci și internațională, ținînd seama că aceste relații exercită o puternică atracție pe arena mondială, sînt privite cu cea mai mare atenție de toate popoarele, constituie un factor mobilizator în lupta oamenilor muncii din țările capitaliste și din noile state independente. Cuvintele lui Lenin despre puterea exemplului dat de proletariatul victorios își dovedesc valabilitatea atît în ce privește succesele țărilor socialiste, cit și în ce privește influența relațiilor internaționale promovate de aceste țări.

Legăturile de solidaritate internațională între țările sistemului socialist au o temelie trănice: identitatea orindurii de stat, în care clasa muncitoare exercită rolul de forță socială conducătoare, interesele fundamentale comune ale apărării și dezvoltării eucerilor revoluționare ale popoarelor, unitatea telurilor de construire a socialismului și comunismului, ideologia comună a marxism-leninismului.

Experiența tuturor acestor ani de existență a sistemului mondial socialist a arătat că forța și invincibilitatea fiecărei țări socialiste au ca izvor unitatea și coeziunea sistemului mondial socialist. Nu ceea ce departe acum, ci ceea ce unește țările socialiste este mai puternic, trebuie să precumpănească și să învingă.

V. Mișcarea de eliberare națională, parte

integrantă a procesului revoluționar mondial

În dezbaterile din cadrul mișcării comuniste și muncitorești internaționale, un loc important îl ocupă analiza rolului mișcării de eliberare națională în cadrul procesului revoluționar mondial. Prăbușirea sistemului de robie colonială sub loviturile revoluțiilor de eliberare națională este al doilea fenomen, ca importanță istorică, după formarea sistemului mondial socialist. În ultimele două decenii, peste un miliard și jumătate de oameni au scuturat lanțurile asupriiilor coloniale, au apărut peste 50 de state noi pe ruinele fostelor Imperii coloniale.

Partidele comuniste și muncitorești sînt unanime în a aprecia uriașă importanță a mișcării de eliberare națională ca una din marile forțe revoluționare ale contemporaneității, care contribuie la adîncirea contradicțiilor sistemului mondial capitalist, la acențuarea continuă a superiorității forțelor socialismului, democrației și păcii asupra forțelor imperialismului, reacțiunii și războiului, la schimbarea înfzirării lumii.

(Continuare în pag. a III-a)

IV. Sistemul mondial socialist, factor determinant al dezvoltării istorice

Influența determinantă exercitată de sistemul mondial socialist asupra dezvoltării istorice este indisolubil legată de forța pe care el o constituie pe toate planurile — economic, politic și social.

Pe plan economic, datorită ritmurilor rapide de dezvoltare industrială, mai înalte decît cele din lumea capitaliste, ponderea sistemului mondial socialist în producția industrială mondială a crescut de la 20 la sută în 1950 la 38 la sută în 1963.

În Uniunea Sovietică se realizează cu succes construcția desfășurată a comunismului; avîntul forțelor de producție își găsește expresia în îndeplinirea și depășirea sarcinilor planului septenial; U.R.S.S. ocupă primul loc din lume în ce privește volumul producției la o serie de produse industriale; se înlătură un vast program de dezvoltare a agriculturii. Remarcabile rezultate au fost obținute pe tărîm tehnic-stiințific și cultural, în creșterea bunăstării populorului.

În R. P. Chineză, ca rezultat al eforturilor depuse în perioada celor două planuri cincinale, s-a creat baza industrializării socialiste a țării. În cursul anului 1963 au fost obținute succese însemnate în creșterea producției industriale și agricole, în dezvoltarea economiei naționale și îmbunătățirea continuă a vieții celor ce muncesc.

Realizări importante au obținut și celelalte țări socialiste în domeniul economiei și culturii, științei și tehnicii; au multe țări socialiste, între care și Romînia, au intrat în etapa desăvîrșirii construcției socialiste.

Înlăturarea unei opere atît de vaste cum este construirea societății noi impune soluționarea a numeroase probleme complexe; în rezolvarea acestora pot să apară greutăți, să aibă loc greșeli, dar ceea ce este caracteristic evoluției țărilor socialiste sînt marile succese în înflorirea economiei și culturii, în dezvoltarea continuă a orindurii sociale și de stat.

Corespunzător schimbărilor petrecute în baza economică, s-au produs adînci transformări în structura socială a acestor țări, s-a format o societate nouă, s-au întărit alianța clasei muncitoare cu masele țărănimii sub conducerea clasei muncitoare, unitatea moral-politică a poporului. Acumulînd o bogată experiență, partidele comuniste și muncitorești constituie forța politică conducătoare a societății. Se dezvoltă democrația socialistă, puterea populară și-a dovedit trănicia.

Prin rezultatele pe care le obțin, țările socialiste demonstrează că socialismul lichidează tarele, inegalitățile și contradicțiile inerente capitalismului, făurește o orinduire socială dreaptă, superioară, creează condițiile unei înalte productivități a muncii și neîntreruptă creștere, asigură dezvoltarea continuă și folosirea deplină a mijloacelor tehnice și științifice create de genul uman, are ca țel fundamental satisfacerea maximă a nevoilor materiale și spirituale mereu crescînde ale celor ce muncesc.

Desigur, o analiză obiectivă nu poate face abstracție de faptul că majoritatea țărilor în care a învins socialismul au pornit de la un nivel economic coborît. Drumul pe care l-au străbătut într-un răstimp istoric scurt, succesele însemnate obținute în opera de industrializare, continua micșorare a decalajului față de țările capitaliste înaintate arată că numai socialismul deschide tuturor popoarelor posibilități de progres rapid. Aceste rezultate contrastează izbitor cu dezvoltarea înegală și cu instabilitatea caracteristice economiei țărilor capitaliste, cu incapacitatea sistemului capitalist de a scoate din starea de înăpoiere economică și culturală țările slab dezvoltate — care constituie covîrșitoarea majoritate a lumii capitaliste.

DECLARAȚIE

cu privire la poziția Partidului Muncitoresc Român

în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale

(Urmare din pag. a II-a)

În lupta pentru înlăturarea răzuiștelor de libertate și viață mai bună, mase uriașe de oameni de pe vaste întinderi ale globului au devenit o forță antiimperialistă activă, energia revoluționară a popoarelor s-a descătușat furtunos. Independența pe care au dobândit-o sute de milioane de oameni din Asia, Africa și alte regiuni ale lumii este rodul bătăliilor lor înverșunate împotriva imperialismului.

Victoriile luptei de eliberare sînt indisolubil legate de modificarea raportului de forțe pe arena internațională în favoarea socialismului, de principala contradicție a lumii contemporane — dintre socialism și capitalism, care subminează și slăbește forțele imperialismului. Creșterea forțelor socialismului și, înainte de toate, formarea sistemului socialist mondial au contribuit în mod hotărîtor la schimbarea calitativă care s-a produs în desfășurarea mișcării de eliberare națională. În prezent nu mai este vorba de desprinderea unei țări sau a altuia din lanțurile dependenței coloniale, ci de destrămarea întregului sistem colonial. Întărirea continuă a sistemului mondial socialist, dezvoltarea mișcării muncitorești din metropole și din celelalte țări capitaliste creează condiții tot mai favorabile luptei anticolonialiste a popoarelor asuprite, lichidării definitive a dominației coloniale sub toate formele.

Sublinierea rolului determinant al forțelor socialismului mondial în lupta împotriva imperialismului, în înlăturarea transformării revoluționare a lumii nu diminuează cu nimic uriașă contribuție pe care mișcarea de eliberare națională, ca parte integrantă a procesului revoluționar mondial, ca aliat firesc al socialismului, o aduce la lupta împotriva imperialismului, pentru pace și progres social.

Declarîndu-se partizanii cei mai hotărîți ai coexistenței pașnice între state cu sisteme sociale diferite, ai luptei pentru dezarmarea generală, țările socialiste, partidele comuniste consideră ca sînt dreptul popoarelor asuprite de a-și cuceri și apăra cu arma în mînă libertatea și independența, au acordat și acordîntregul lor sprijin mișcării de eliberare națională, războaielor drepte împotriva sclaviei coloniale, a ocupației străine. Este profund eronat a se prezenta lupta pentru înlăturarea dezarmării generale și totale ca ducînd la dezarmarea mișcării de eliberare națională a popoarelor asuprite în fața asupritorilor.

Procesul înaintării noilor state pe calea progresului aduce numeroase forme și elemente specifice, originale. Avînd în față exemplul și experiența țărilor socialiste, popoarele eliberate

de sub jugul colonial se conving tot mai mult că drumul cel mai sigur pentru lichidarea înapoierii seculare și îmbunătățirea condițiilor de trai este — așa cum se arată în Declarația din 1960 — drumul dezvoltării necapitaliste.

Concentrîndu-și eforturile spre consolidarea cuceririlor obținute și dobîndirea independenței economice, popoarele țărilor eliberate dezvoltă forțele de producție ale țărilor lor, înlăturîndu-se prefaceri în viața economică, politică și socială. În unele state din Africa și Asia se iau măsuri pentru restrîngerea pozițiilor și influenței monopolurilor străine în economie, pentru crearea și dezvoltarea industriei naționale, creșterea sectorului de stat și limitarea proprietății moșierești, se înlăturînd programe de ridicare a economiei, se adoptă noi forme de organizare a vieții obștești. Forțele democratice, partidele comuniste din noile state suverane, cărora le revine un rol esențial în efectuarea transformărilor progresiste, luptă pentru ducerea pînă la capăt a revoluției antiimperialiste, antif feudale, democratice.

Un sprijin important în dezvoltarea de sine stătătoare a tinerelor state eliberate îl constituie colaborarea lor economică cu țările socialiste, colaborare care se întemeiază pe respectarea strictă a suveranității naționale, egalitatea în drepturi, neamestecul în treburile interne și avantajul reciproc.

Țările socialiste, clasa muncitoare internațională în frunte cu partidele comuniste și popoarele care luptă pentru cucerirea și consolidarea independenței naționale, toate forțele revoluționare din lumea contemporană formează un front unic antiimperialist. A despărți țările Asiei, Africii și Americii Latine de țările socialiste, mișcarea de eliberare națională și de solidaritate afro-asiatică de clasa muncitoare internațională și de forțele socialismului mondial ar însemna să se aducă mari prejudicii alt intereselor mișcării de eliberare națională cit și intereselor socialismului.

Mai mult ca oricînd este actuală chemarea înflăcărată a lui Lenin care, militînd neobosit pentru unirea strînsă a mișcării de eliberare națională cu forțele socialismului ca o condiție principală a desfășurării cu succes a procesului revoluționar mondial, spunea: „Întotdeauna noi am fost, sîntem și vom fi pentru cea mai strînsă apropiere și unire între muncitorii conștienți din țările înaintate și muncitorii, țărani, sclavii din toate țările asuprite. Noi am sfătuit întotdeauna și vom sfătui întotdeauna toate masele din toate țările asuprite, inclusiv coloniile, să nu se despartă de noi, ci să se apropie și să se contopească cit se poate mai strîns cu noi”.

VI. Mișcarea comunistă internațională,

cea mai influentă forță politică

a contemporaneității

Avînd drept far călăuzitor ideile marxism-leninismului, partidele comuniste și muncitorești — cea mai importantă forță politică a contemporaneității, cel mai influent factor al progresului social pășesc în primele rînduri ale luptei pentru pace și socialism; ele numără în prezent peste 42 milioane de membri și grupează tot mai mult în jurul lor forțele democratice și progresiste.

Maturitatea politică și ideologică a mișcării comuniste și-a găsit o puternică expresie în Declarațiile adoptate la Consfătuirile reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești de la Moscova din 1957 și 1960, care cuprind aprecierile și concluziile comune ale mișcării comuniste asupra celor mai importante probleme ale contemporaneității.

În țările socialiste partidele marxist-leniniste conduc destinele a sute de milioane de oameni. Partidele comuniste din țările capitaliste se află în fruntea unor puternice lupte sociale. Cresc amploarea și combativitatea demonstrațiilor și grevelor muncitorești — numai în anul 1963 au participat la greve aproximativ 57 milioane de oameni. În aceste acțiuni se împletesc tot mai frecvent revendicările economice cu cele politice.

În focul luptelor de clasă numeroase partide comuniste din țările capitaliste s-au dezvoltat și s-au călit, au acumulat o bogată experiență în conducerea acțiunilor oamenilor muncii, și-au sporit influența în viața politică a societății. Sînt semnificative succesele importante obținute de o serie de partide comuniste în alegerile parlamentare și comunale, în alegerile din sindicate.

Partidele comuniste dintr-o serie de țări capitaliste activează în ilegalitate, înfruntînd cu eroism teroarea și prigoana polițienească, dînd dovadă de abnegație neafirmată și profund devotament față de clasa muncitoare și de popoarele lor, în sus steagul libertății și progresul social, al independenței naționale și păcii.

Partidele comuniste și muncitorești consideră unitatea de acțiune a clasei muncitoare, a partidelor comuniste și socialiste de o însemnată hotărîtoare și militează pentru înlăturarea ei. În lupta pentru apărarea drepturilor economice și libertăților democratice, a independenței și suveranității naționale pășesc alături de clasa muncitoare în frunte cu comunității mase largi ale țărănimii, noi pătri și categorii ale populației; în aceste lupte se unesc comunități și socialități, organizații sindicale de diferite orientări, organizații de tineret, de femei și alte organizații obștești, mișcări larg democratice. Cîștigă tot mai mult teren ideea încheierii unui larg front împotriva dominației monopolurilor, pentru interesele vitale ale maselor populare.

Lupta pentru socialism în țările capitaliste are loc în condiții deosebit de complexe, diferite de la țară la țară. Întreaga dezvoltare istorică arată cit de justă este ideea lui Lenin cu privire la abundența și diversitatea enormă de forme, metode și căi în care își găsească aplicarea legile generale ale revoluției socialiste. Se confirmă preziviuena leninistă că această diversitate va crește în mod inevitabil pe măsura cuprinderii în procesul revoluționar a noi țări și popoare.

Misiunea plină de răspundere de a elabora linia politică ce corespunde cel mai bine condițiilor concrete, particularităților fiecărei țări, de a stabili etapele procesului revoluționar, căile și metodele cele mai potrivite desfășurării revoluției socialiste revine clasei muncitoare, forțelor revoluționare interne, partidului marxist-leninist din țara respectivă. Revoluția socialistă este rezultatul unui proces istoric obiectiv, al ascuțirii contradicțiilor și al luptei maselor populare din fiecare țară.

În epoca actuală, de mari prefaceri sociale, cînd puterea de înfrîngere a clasei muncitoare, a sistemului mondial socialist și a tuturor forțelor antiimperialiste a crescut considerabil, se creează condiții din ce în ce mai favorabile pentru cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare și aliații săi.

Una din problemele cele mai controversate în mișcarea co-

VII. Pentru salvagardarea unității și coeziunii

mișcării comuniste internaționale

În ultimul timp, divergențele din mișcarea comunistă și muncitorească internațională s-au adîncit, iar polemica publică a căpătat o ascuțime deosebită. În joelul unei dezbateri animate de străduința de a se apropia pozițiile și a se găsi soluții pe baza ideologiei marxist-leniniste — în desfășurarea polemicii publice s-au adoptat forme și metode care învenineză considerabil relațiile între partide, se recurge la aprecieri jignitoare, acuzații și procese de intenții.

O deosebită gravitate are faptul că în polemică sînt atrase aproape toate partidele frățesti și că tonul îl dau partidele care, datorită meritelor și experienței lor revoluționare, au mare influență în mișcarea comunistă.

Elaborarea liniei generale comune și a normelor care să asigure unitatea de acțiune a partidelor comuniste și muncitorești nu poate fi decît rodul înțelepciunii lor colective. În marea varietate de condiții în care activează partidele marxist-leniniste, coeziunea mișcării comuniste trebuie concepută în lumina necesităților istorice de a asigura, ținînd seama de această varietate, unitatea în problemele de interes comun. În problemele fundamentale ale dezvoltării sociale. Această unitate nu exclude, firește, păreri diferite într-o problemă sau alta a vieții interne sau internaționale.

Atunci cînd apar păreri deosebite în problemele generale ale mișcării comuniste și muncitorești este esențial ca ele să nu ducă la încordarea în relațiile între partide, la contradicții irconciliabile, la acuzații și excomunicări reciproce din familiile partidelor marxist-leniniste.

La Consfătuirea din 1960 reprezentanții partidelor frățesti din întreaga lume au stabilit de comun acord normele și metodele care trebuie folosite în dezbaterile problemelor mișcării comuniste mondiale, pentru a asigura unitatea ei de acțiune.

Deci între două sau mai multe partide comuniste apar deosebiri de vedere în probleme de interes comun sau generale, dezbaterile lor trebuie astfel pregătite și organizate încît să ducă la unitatea reală de acțiune a partidelor, să îmbogățescă și să dezvolte creator, potrivit condițiilor epocii noastre și ale fiecărei țări, învățăturile marxist-leniniste. În cazul cînd în cursul dezbaterilor tovarășești, constructive, nu se poate ajunge la un punct de vedere unitar în unele probleme, putem lăsa ca viața, practica socială să demonstreze justetea uneia sau alteia dintre poziții, iar partidele să acționeze în spiritul înțelegerii și respectului reciproc, pentru realizarea scopurilor comune.

Îndelungata istorie a mișcării comuniste demonstrează la ce rezultate negative duce nerespectarea normelor juste ale relațiilor dintre partide, bazate pe elaborarea colectivă a hotărîrilor, pe independența și egalitatea în drepturi a fiecărui partid, pe neamestecul în treburile interne ale altor partide.

Încă în ultima perioadă de existență a Cominternului, devenise clar că rezolvarea problemelor mișcării muncitorești, dintr-o țară sau alta, de către un centru internațional nu mai corespunde stadiului de dezvoltare a mișcării comuniste și muncitorești mondiale. Metodele greșite, amestecul în treburile interne ale partidelor comuniste au mers pînă la înălturarea și schimbarea unor cadre din conducerea lor și chiar a unor Comitete Centrale în întregul lor, la impunerea din afară a unor conducători, la reprimarea unor cadre valoroase de conducere din diferite partide, la blamarea și chiar dizolvarea unor partide comuniste.

Partidul nostru a trecut și el, în acea perioadă, prin greșite încercări. Amestecul în treburile sale interne a adus daune din cele mai serioase liniei partidului, politicii sale de cadre și muncii organizatorice, legăturii partidului cu masele.

Practicile generate de cultul personalității în cadrul Cominternului s-au făcut simțite și în Biroul Informativ. După formarea sistemului mondial socialist, aceste practici s-au extins și asupra relațiilor dintre state, ceea ce a sporit gravitatea consecințelor lor. În 1948 s-a trecut la condamnarea și excluderea din Biroul Informativ din comunitatea statelor socialiste a Partidului Comunist din Iugoslavia și a Iugoslaviei, țară care construiește socialismul. În unele țări socialiste au avut loc numeroase excluderi din partid, arestări, procese și reprimarea multor cadre de conducere de partid și de stat. Reabilitarea acestora a fost posibilă numai după ce Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a dezvăluit și criticat cultul personalității și practicile pe care acesta le-a generat.

Partidul nostru a considerat justă analiza critică făcută de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. cultului personalității, cînd o înaltă apreciere acestei analize, cit și sublinierii de către congres a necesității de a se aplica cu cea mai mare consecvență normele leniniste în viața de partid și în mișcarea comunistă mondială.

Aceste concluzii partidul nostru le consideră de mare actualitate în condițiile divergențelor ascuțite existente astăzi în mișcarea comunistă, cînd ar putea să apară pericolul reeditării metodelor și practicilor generate de cultul personalității.

Întreaga experiență a mișcării comuniste arată ce rol hotărîtor are aplicarea normelor leniniste în activitatea partidelor și în relațiile dintre ele, precum și dintre țările socialiste.

Respectarea strictă a principiului potrivit căruia toate partidele marxist-leniniste sînt egale în drepturi, a neamestecului în treburile interne ale altor partide, a dreptului exclusiv al fiecărui partid de a-și rezolva problemele politice și organizatorice, de a-și desemna conducerea, de a-și orienta membrii asupra problemelor politicii interne și internaționale, reprezintă condiția esențială pentru soluționarea justă a problemelor divergente, ca și a oricăror probleme pe care le ridică lupta lor comună.

Raportul și dispozitivul forțelor de clasă dintr-o țară sau alta, deplasările de forțe și evoluția stării de spirit a maselor, particularitățile condițiilor politice interne și internaționale ale unei țări nu pot fi de nimeni cunoscute mai temeinic și mai profund decît de partidul comunist din țara respectivă. Este dreptul exclusiv al fiecărui partid de a-și elabora, de sine stătător, linia politică, obiectivele concrete, căile și metodele atingerii acestora, apîcînd crederile adevăratele generale ale marxism-leninismului și concluziile pe care le desprinde din studierea atentă a experienței celorlalte partide comuniste și muncitorești.

Nu există și nu poate exista un partid „părinte” și un „partid-fiu”, partide „superioare” și partide „subordonate”, dar există marea familie a partidelor comuniste și muncitorești egale în drepturi; nici un partid nu are și nu poate avea un loc privilegiat, nu poate impune altor partide linia și părerile sale. Fiecare partid își aduce contribuția la dezvoltarea tezaurului comun al învățăturii marxist-leniniste, la îmbogățirea formelor și metodelor practice ale luptei revoluționare pentru cucerirea puterii și construirea societății socialiste.

În dezbaterile și confruntarea punctelor de vedere deosebite privind probleme ale luptei revoluționare sau ale construcției socialiste nici un partid nu trebuie să eticheteze partidul frățesc cu care este în divergență de păreri ca fiind antimarxist, antileninist.

Considerăm nejustă practica de a se folosi, în documente de partid, în materiale de presă și radio, în înțîniri din cadrul organizațiilor internaționale ș.a. aprecieri, acuzații și calificative jignitoare la adresa partidelor frățesti și a conducătorilor lor, de a se prelucra în mod neprietenesc și deformat în rîndurile partidului sau în mase poziții ale partidelor, de a se condamna la congrese sau în hotărîrile unui partid punctul de vedere și poziția altor partide comuniste.

Nici un partid nu-l este îngăduit a trece peste capul conducătorilor de partid dintr-o țară sau alta, și cu atât mai mult nu-l este îngăduit a face apeluri la înlăturarea sau schimbarea con-

ducerii unui partid. Aprecierile și manifestările lipsite de respect față de un partid comunist și de conducerea acestuia pot fi interpretate pe drept cuvînt ca lipsă de respect față de clasa muncitoare, de poporul care acordă încredere partidului și conducătorilor săi comunisti din țara sa, iar aceasta agravează și mai mult relațiile între partide, între state socialiste, afectează prietenia popoarelor respective.

Din păcate, în focul polemicii, acuzațiile reciproce au ajuns să înlocuiască analiza științifică a deosebirilor de păreri, să întunece fondul problemelor, depășind orice limite.

Este de neconceput ca în relațiile dintre partidele comuniste să se recurgă la acuzații reciproce, profund jignitoare la adresa conducătorilor unui partid frățesc — că ar fi „cei mai mari revisioniști ai timpurilor noastre” care fac „cîrdășie cu imperialismul S.U.A.” și „deschid larg porțile pentru reinstaurarea capitalismului” sau că ar fi „troțkiști” care „desfășoară un atac furios împotriva socialismului mondial”, „parteneri din flancul drept al „turbațiilor americane” și „parteneri în destrămarea relațiilor între partide, la îngreunarea contactelor între conducătorii partidelor respective și împing spre ruptură, spre sciziunea mișcării comuniste.”

Într-o perioadă în care partidele comuniste și muncitorești le revin sarcini hotărîtoare pentru destinele omenirii, cînd unitatea lor este necesară mai mult ca oricînd, polemica publică, formele ei de manifestare au creat confuzii într-un șir de partide comuniste și în rîndul oamenilor muncii dintr-o serie de țări. Cu numeroase prilejuri, liderii ai popoarelor din țările recent eliberate și ai mișcării de eliberare națională și-au manifestat amărăciunea și îngrijorarea în legătură cu disensiunile dintre țările socialiste, exprimîndu-și speranța că se va pune capăt fără întîrzieri acestor disensiuni.

Prezintă o deosebită gravitate faptul că într-o astfel de situație, în organele centrale de presă ale unuia dintre cele mai mari partide frățesti, P. C. Chinez, se susține că în actualele condiții din mișcarea comunistă sciziunea, atît pe plan internațional cit și în diferite partide, devine necesară și inevitabilă și că dialectica dezvoltării mișcării clasei muncitoare internaționale este „unitate, luptă și chiar sciziunile, precum și o unitate nouă pe o bază nouă”.

După părerea noastră, aceasta înseamnă teoretizarea sciziunii, un apel la sciziune.

Profundul de actualitate de lucruri din mișcarea comunistă, tot felul de elemente nemulțumite, antipartidice, dizolvante dintr-o serie de partide se ridică împotriva conducerii de partid, se constituie în grupuri scizioniste, se autoîntitulează „adevărate partide marxist-leniniste” și luptă pentru spargerea mișcării muncitorești din țara respectivă.

Este regretabil că aceste grupuri găsesc apreciere favorabilă și sprijin la tovarășii chinezi.

Consfătuirile, sesiunile și congresele din ultimii ani ale diferitelor organizații democratice internaționale, și mai ales cele recente, arată că polemica deschisă duce la măcinarea influenței și prestigiului de care se bucură comunitățile, țările socialiste în aceste organizații, la slăbirea unității și capacității de luptă a organizațiilor internaționale muncitorești și democratice.

Constatăm cu regret că în materialele unor partide comuniste și muncitorești se adresează îndemnul partidelor frățesti la ascuțirea polemicii publice — ceea ce duce la încordarea relațiilor, la agravarea pericolului de sciziune.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Partidul Comunist Chinez, datorită prestigiului de care se bucură, le revin o răspundere și un rol deosebit în restabilirea unității mișcării comuniste. Adresăm un apel către toate partidele frățesti și în primul rînd către cele două mari partide, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Partidul Comunist Chinez: să ne unim cu toții eforturile pentru a bara calea sciziunii, pentru a salvagarda unitatea și coeziunea lagărului țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești mondiale!

Primul și cel mai important pas, în momentul de față, este încetarea imediată și sub toate formele a polemicii publice între partidele comuniste și muncitorești.

Adresăm un călduros apel către toate partidele pentru încetarea imediată a polemicii publice și pregătirea Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești, pentru apărarea și întărirea unității lagărului țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești mondiale.

Încetarea imediată a polemicii publice ar fi privită de întregă omenie ca o demonstrație a forței și vitalității marxism-leninismului, a capacității partidelor comuniste de a rezolva divergențele pe cale tovarășească, principială. Aceasta ar întări considerabil prestigiul și influența socialismului, ar da un puternic avînt forțelor mișcării revoluționare antiimperialiste, cu consecințe deosebite de favorabile asupra întregului proces revoluționar mondial.

Dacă nu se va putea realiza încetarea completă a polemicii deschise, atunci deosebirile de păreri să fie dezbătute principial, cu obiectivitate. Invecțiile și aprecierile jignitoare, acuzațiile reciproce, procesele de intenții, deformarea și mistificarea pozițiilor altor partide nu pot constitui argumente convinșătoare, care să contribuie la soluționarea problemelor.

Partidul Muncitoresc Român consideră că este necesar să se înceapă de îndată consultările între Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, Partidul Comunist Chinez și celelalte partide frățesti în vederea constituirii unei Comisii formate din reprezentanți unui număr de partide, care să treacă la pregătirea unei Consfătuiri a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești.

O asemenea Consfătuire trebuie organizată numai pe baza participării tuturor partidelor comuniste și muncitorești și trebuie convocată numai după ce va fi temeinic pregătită.

C.C. al P.M.R. consideră că o Consfătuire la care ar participa numai o parte din partidele comuniste ar fi împotriva cauzei unității, ar duce la agravarea situației, la izolarea unor partide frățesti, la consacrarea sciziunii mișcării comuniste și muncitorești mondiale.

Sîntem convinși că unitatea în principalele probleme ale dezvoltării sociale poate și trebuie să fie înlăturată dacă partidele frățesti vor căuta cu perseverență și răbdare, căile de înțelegere reciprocă și de apropiere a pozițiilor.

C.C. al P.M.R. își reafirmă convingerea că deasupra oricăror divergențe stă ceea ce este comun partidelor comuniste și muncitorești: ceea ce este comun partidelor comuniste și muncitorești mai puternic decît orice deosebiri de vederi. Ne unesc telurile comune ale cuceririi puterii de către clasa muncitoare, ale victoriei socialismului și comunismului în întreaga lume. Ne unește lupta comună împotriva imperialismului, pentru interesele vitale și drepturile democratice ale maselor populare, împotriva colonialismului sub toate formele sale, pentru eliberarea națională a popoarelor; ne unește țelul comun al statornicirii unei păci trainice în lume, ca sarcină vitală a întregii omeniri. Ne unesc internaționalismul proletar, solidaritatea internaționalistă de clasă, răspunderea istorică față de proletariatul internațional și față de oamenii muncii de pretutindeni, ne unesc ideologia comună, învățătura marxist-leninistă.

Aceste legături unesc partidele comuniste și muncitorești într-o mare familie de partide frățesti, formează baza trainică a coeziunii mișcării comuniste și muncitorești mondiale, constituie factorii obiectivi ai soluționării tovarășești a oricăror probleme dintre partidele noastre.

Mai mult decît oricînd sînt de o arzătoare actualitate concluziile Declarației de la Moscova din 1960 că „interesele luptei pentru cauza clasei muncitoare impun unirea tot mai strînsă a rîndurilor fiecărui partid comunist și ale marii armate a comunistilor din toate țările”.

Comitetul Central
al Partidului Muncitoresc Român

22 aprilie 1964

TELEGRAMĂ

Tovarușul GHEORGHI TRAIKOV
Președintele Prezidiului Adunării Populare
a Republicii Populare Bulgaria

Sofia

În numele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine și al meu personal, vă felicităm cu prilejul alegerii dv. ca președinte al Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria și vă urez succes în înalta misiune ce v-a fost încredințată.

Îmi exprim cu această ocazie convingerea că relațiile de prietenie și colaborare frățeească dintre Republica Populară Română și Republica Populară Bulgaria se vor dezvolta continuu spre binele popoarelor noastre, pentru victoria cauzei socialismului și a păcii în lume.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Populare Romine

RITM INTENS —

Lucrărilor agricole

DE PRIMĂVARĂ

Lucrările agricole de primăvară s-au desfășurat din plin și în această săptămână. Numeroase unități agricole socialiste au încheiat campania însemnărilor de primăvară. Din datele Consiliului Superior al Agriculturii rezultă că până la 23 aprilie au fost însemnate în întreaga țară cu diferite culturi mai mult de 70 la sută din suprafața prevăzută. Semănatul speciilor de zahăr, flori-soarelui, mazări și altor culturi s-a terminat în aproape toate regiunile. Porumbul a fost însemnat pe 60 la sută din suprafața planificată. Printre porumb s-a însemnat până acum fasole pe 432.000 ha și doleci pe 200.000 ha.

Până la sfârșitul acestei săptămâni s-a cultivat cu legume 60 la sută din suprafața prevăzută, cu cartofi 65 la sută, aceste culturi fiind extinse pe suprafețe mai mari decât în anul trecut.

Unitățile agricole socialiste au îndeplinit aproape în întregime planul de plantări de primăvară cu pomi, iar cu viță de vie s-au plantat 12.000 ha.

Mecanizatorii și colectiviștii au început lucrările de îngrijire a culturilor. În întreaga țară a continuat mai intens îngrijirea pășunilor și fânețelor naturale, lucrări executate până acum pe 62 la sută din suprafața prevăzută. Pe suprafețe mai mari au fost efectuate aceste lucrări în re-

giunile Maramureș, Cluj, Banaț, Bacău, București, Mureș-Autonomă, Maghiară și Ploiești.

În sudul țării sînt în plină desfășurare pregătirile pentru însemnarea orezului. Au fost executate în proporție de 80 la sută lucrările de amenajare a noilor ocașii și reamenajare a celor existente.

Folosind în continuare întreaga capacitate a mașinilor agricole, mecanizatorii și colectiviștii pot termina în primele zile ale săptămânii următoare semănatul la aproape toate culturile. Consiliul Superior al Agriculturii recomandă unităților agricole socialiste să ia măsuri pentru terminarea semănatului porumbului, legumelor, plantarea cartofilor, însemnarea fasolei atît în ogror propriu, cît și în culturi intercalate. În cel mai scurt timp planul însemnărilor de primăvară trebuie îndeplinit la toate culturile. Se recomandă, de asemenea, să se verifice permanent semănatul pentru depistarea dăunătorilor și aplicarea măsurilor necesare de combatere, precum și efectuarea în perioade optime și potrivit indicațiilor stațiilor experimentale a lucrărilor de îngrijire a culturilor, pentru asigurarea în continuare a condițiilor necesare obținerii unor recolte sporite.

(Agerpres)

INFORMAȚII

● Sîmbătă dimineața s-a înnoptat în țară tov. Martin Isaac, președintele Consiliului Central al Sindicatelor, conducătorul delegației C.C.S. care a participat la cel de-al V-lea Congres al Uniunii Sindicatelor din R.S.F. Iugoslavia.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, a fost întâmpinat de Elena Lascu și Vasile Mușat, vicepreședinți ai C.C.S., Larisa Munteanu și Dumitru Bejan, secretari ai C.C.S., de membri ai Prezidiului C.C.S., activiști ai sindicatelor.

Au fost prezenți Arso Milatovici, ambasadorul R.S.F. Iugoslavia la București, și membri ai ambasadei.

● Sîmbătă, a avut loc pește la București, artistul popularului Corneliu Baba, care va parti-

cipa la deschiderea expoziției sale, și actorii Grațiana Albini și Alexandru Platon, ce vor lua parte la premiera filmului „Codin”, în cadrul manifestărilor culturale rominești din Belgia.

Printre alte manifestări ce vor avea loc se numără deschiderea unei expoziții de artă populară și artizanat sub auspiciile I.R.R.C.S., un recital al baritonului Dan Iordăchescu, și programe de muzică rominească ce vor fi transmise de posturile de radiodifuziune din Belgia. La unul din marile magazine din capitala Belgiei se va amenaja o expoziție turistică, iar la restaurantul magazinului va concerta timp de două săptămîni o formație de muzică populară rominească.

(Agerpres)

CINEMATOGRAFE

DRAGOSTE LUNGĂ DE-O SEARĂ: Republica (9,45; 12; 14,15; 16,45; 19; 21,15). LIMUZINA NEAGRĂ: Patria (10; 12,10; 14,20; 16,30; 18,45; 21). FRĂȚII CORSICANI: București (9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21). Tomis (8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21). Melodia (9,30; 11,45; 14,15; 16,30; 19; 21,15). Modern (9,30; 11,45; 14,15; 16,45; 21). UN SURS ÎN PLINĂ VARĂ:

20,30). O FI ASTA DRAGOSTE?: Lumina (9,30—14 în continuare); 16, 18,15; 20,30). DOMIȘOARA... BARBĂ ALBASTRĂ: Doina (11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). PROGRAM DE FILME PENTRU COPII: Doina (dinimel). IMPĂRĂȚIA OGLINZILOR STRIMBE, PIRINUL CINTĂ: Timpu Noi (10—21 în continuare). GERMANIE, STELULELE TALE: Giulești (10; 12,15; 15,30; 17,45; 20,15). Înfrîntarea. Intro popoare (10; 15,45; 18; 20,15). Bucegi (10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30). Buzesti (15,30; 17,45; 20). Arta (10; 12; 16; 18,15; 20,30). DEZRĂDĂCINĂȚII: Cultural (10,30; 15; 17; 19; 21). INDRĂGOSTITUL: Dacia (9,30; 11; 13; 15; 17; 19; 21).

Televiziune

DUMINICĂ 26 APRILIE

8,30 Gimnastica de inviorare la domiciliu. 9,00 Emisiunea pentru copii și tînetul școlar. 10,30 Reteta gospodinei. 11,00 Emisiunea pentru sate. În juru oru 16,30 transmisie de la stadionul „23 August” a meciului de fotbal dintre selecționata olimpică ale R. P. Romine și R. S. Cehoslovace. 19,00 Jurnalul televiziunii. 19,10 Tudor (partea a II-a). 21,05 În lumea comediorilor lui Shakespeare. 22,35 Muzică usoară.

de peste notare

Intervențiile reprezentanților R. P. Romine la:

CONFERINȚA PENTRU COMERȚ ȘI DEZVOLTARE

GENEVA 25. — Trimisul special Agerpres, Adrian Ionescu, transmite: În ședința de vineri a Comisiei a doua a Conferinței Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare, de la Gena, președintele acestei comisii — reprezentantul Indiei — a anunțat oficial că delegația romină a depus un proiect de propuneri cu privire la livrările pe credit de echipament industrial, rambursabile prin cote-părți din producția obținută cu ajutorul acestora, sau prin alte produse de export ale țării beneficiare, proiect la care s-au alăturat — în calitate de coautori — Guineea, Indonezia, R.A.U. și Zambia. El a apreciat acest proiect, scoțind în evidență importanța lui pentru diversificarea exporturilor și dezvoltarea industrială a țărilor în curs de dezvoltare și a recomandat comisiei ca, pînă la punerea lui în discuție, să studieze atent acest document.

În comisia a continuat apoi discuțiile în legătură cu măsurile

destinate să favorizeze lărgirea în statele dezvoltate a dețuselor pentru produsele finite și semifinite produse din țările în curs de dezvoltare. În acest sens, reprezentanții Jamicii și Nigeriei s-au pronunțat pentru acordarea de preferințe generale de către țările dezvoltate la importul de produse din statele în curs de dezvoltare, declarîndu-se împotriva sistemului preferențial selectiv, enunțat zilele trecute de reprezentantul Belgiei.

În Comisia a V-a reprezentantul R. P. Romine, Alexandru Zamfir, a expus avantajele pe care le oferă acordurile comerciale pe termen lung. El a prezentat amănunțit și clar propunerea delegației romine în această problemă, reamintind aspecte din experiența pozitivă a Rominei în ceea ce privește utilizarea și avantajele pentru părțile semnatare ale acordurilor pe termen lung, menționînd că țara noastră a încheiat

asemenea acorduri cu numeroase țări. Acordurile comerciale pe termen lung — a subliniat el — reprezintă o soluție utilă și practică pentru o mare parte din țările în curs de dezvoltare în prezent dezvoltarea comerțului mondial: dependența exporturilor țărilor în curs de dezvoltare de un grup restrîns de produse, în special materii prime, deteriorarea continuă a raportului de schimb, în defavoarea acestor țări. Subliniind că acordurile comerciale pe termen lung prezintă multe variații și tipuri, vorbitorul a relevat că propunerea rominească contribuie la recoborarea unei probleme majore puse în fața Conferinței, și anume aceea de a găsi modalitățile adecvate de dezvoltare a comerțului internațional și de a promova relații economice stabile și echitabile între toate țările, fără deosebire de grad de dezvoltare și orînduire social-economică.

SESIUNEA COMISIEI ECONOMICE O. N. U.

PENTRU EUROPA

GENEVA 25. — Trimisul special Agerpres, Adrian Ionescu, transmite: Cea de a 19-a sesiune a Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa și-a continuat dezbaterile referitoare la punerea în aplicare rezoluției Adunării Generale a O.N.U. asupra acțiunii în domeniul dezvoltării industriale.

Abdel Rahman, comisarul Națiunilor Unite pentru dezvoltarea industrială, a subliniat că problema industrializării are o deosebită importanță atît pentru statele membre ale Comisiei Economice pentru Europa cît și pentru țările în curs de dezvoltare. Comitetul pentru dezvoltarea industrială — a spus el — a cărat a 4-a sesiune s-a încheiat recent, a abordat problema cheie în domeniul dezvoltării industriale, realizîndu-se un acord unanim în privința acțiunii programului de activitate. El a arătat apoi că s-a căzut, de asemenea, de acord asupra creării de grupe de experți și realizării unui studiu mondial asupra industrializării.

Reprezentanții a o serie de țări, care au luat cuvîntul după expunerea comisarului Națiunilor Unite, s-au declarat în favoarea unui colacvii internațional a cărui organizare să contribuie și Comisia Economică pentru Europa, subliniind

importanța unei asemenea măsuri pentru accelerarea industrializării statelor în curs de dezvoltare.

Luînd cuvîntul, reprezentantul R. P. Romine, Iacob Ionescu, a arătat că, întrucît țara noastră acordă o atenție deosebită industrializării, ea a considerat util să ia inițiativa depunerii unui proiect de rezoluție prin care se cere Comisiei Economice pentru Europa să răspundă afirmativ în privința necesității organizării unui colacvii, să ia parte la organizarea lui, și pe baza experienței conferințelor sale anuale să elaboreze studii care să fie prezentate în cadrul colacvii.

În legătură cu punctul de pe ordinea de zi privind contribuția Comisiei Economice pentru Europa la programele Națiunilor Unite pentru ajutorarea țărilor în curs de dezvoltare, a luat cuvîntul și reprezentantul R. P. Romine, Ion Tache. El a arătat că țara noastră urmărește cu simpatie eforturile depuse de aceste state pentru crearea unei economii stabile și punerea în valoare a resurselor lor naturale. Expresînd punctul de vedere al delegației romine, față de programul de viitor al Comisiei Economice pentru Eu-

ropa în acest domeniu, vorbitorul a sugerat că ar fi utilă atragerea de specialiști cu experiență din țările europene la elaborarea și prezentarea de studii la unele conferințe ale Comisiei Economice regionale, cum ar fi conferința în domeniul petrolului și gazelor din Africa sau conferința în domeniul gazelor naturale din Asia. El a remarcat, de asemenea, că ar fi indicată intensificarea schimburilor în domeniul cercetărilor științifice și inorvării tehnice, în elaborarea de planuri de dezvoltare și formarea de cadre naționale.

La discuțiile privind reuniunile consilierilor economici principali, reprezentantul romin, Victor Aldea, a anunțat că în vîlvorarea reuniunii consacrate problemelor planificării și dezvoltării economice pe scară regională, R. P. Romine va prezenta două memorii: dezvoltarea echilibrată a regiunilor R. P. Romine și dezvoltarea unei regiuni în trecut rămase în urmă. El a susținut propunerile privind elaborarea unui program pe termen lung, pe baza consultărilor guvernelor, relevînd utilitatea acestei metode pentru o mai bună înțelegere reciprocă, între țările cu sisteme social-economice diferite.

CIPRU: Soldații ciprioți greci demontînd baricadele pe o stradă din Nicosia

Foto: A.F.P.

Georghi Traikov — noul președinte al Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria

După cum s-a anunțat la 23 aprilie, Adunarea Populară a ales ca președinte al Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria pe tovarășul Georghi Traikov.

Propunînd Adunării Populare să aleagă ca președinte al Prezidiului Adunării Populare pe tovarășul Georghi Traikov, Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri, a arătat, printre altele, că Georghi Traikov este unul dintre cei mai de seamă conducători politici și de stat ai țării.

Georghi Traikov s-a născut în anul 1898. Din anul 1919 a făcut parte din Uniunea Populară Agrară Bulgară. El a fost unul dintre întemeietorii Uniunii Agrare a Tineretului, fiind primul secretar al acestei uniuni. Pentru activitate politică, Georghi Traikov a fost deținut în închisori fasciste și deportat în repetate rînduri. A fost unul dintre activiștii Frontului Patriei care a desfășurat o intensă activitate în ilegalitate în anii alietății monarcho-fasciste, un aliat credincios al comunistilor în lupta comună a muncitorilor și țărănilor pentru puterea muncitorească-țărănească. După 9 septembrie 1944 a deținut funcția de prefect al regiunii Varna, președinte al Comitetului regional Varna al Frontului Patriei. În anul 1948 a fost ales președinte al conducerei Uniunii Populare Agrare Bulgară, iar în anul următor a fost ales secretar al acestei uniuni. Ulterior a fost numit ministru, iar apoi prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Activitatea intensă desfășurată de Georghi Traikov în apărarea păcii și prieteniei între popoare s-a bucurat de o înaltă prețuire, în anul 1963 el a fost distins cu Premiul Internațional Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare”.

Pentru merite în construcția socialistă a R. P. Bulgaria a fost distins cu titlul de Erou al Muncii Socialiste.

Situația din Laos

VIENTIANE 25 (Agerpres). — Comitetul militar al generalilor de dreapta a refuzat simbătă să restituie puterea premierului neutralist Suvanna Fomma atîta vreme cît acesta nu reorganizează guvernul potrivit dorințelor comitetului, transmite corespondentul din Vientiane la agenția U.P.I. Comitetul, care a organizat lovitură de stat împotriva guvernului național de coaliție, continuă să exercite autoritatea în capitala țării. Într-un comunicat dat publicității simbătă dimineața, comitetul militar a anunțat că va exercita în continuare „toate funcțiile guvernamentale”, atîta vreme cît președintele Suvanna Fomma nu acceptă pe deplin pretențiile puștilor de dreapta de reorganizare a guvernului, adică de includere în componența sa a unor noi miniștri ai grupării de dreapta. Examinînd situația prezentă din Laos, ambasadorul Franței la Vientiane, Pierre Millet și-a exprimat părerea că ea indică cu claritate ce ar însemna acceptarea condițiilor puse de lovitură de stat a elementelor de dreapta.

oricărei remanieri a guvernului de coaliție național, nu recunoaște comitetul militar și refuză să colaboreze cu autorii loviturii de stat”. Considerăm, a subliniat el, că guvernul de coaliție național existent trebuie să continue să funcționeze fără vreo modificare în componența lui. Nu aprobăm acceptarea de către cabinet a hotărîrilor comitetului militar. Partidul Neo Lao Haksat, a spus Souk Voravongkham, pentru a se întîlni în capitala țării, între Suvanna Fomma, Fumi Nosavan și Sufanavong.

Corespondentul agenției Associated Press anunță că generalul Amkha, de tendință neutralistă, a plecat vineri la Muong Phanh, din apropierea Văii Uleioarelor, pentru a se întîlni cu generalul Kong Le, care s-a pronunțat împotriva loviturii de stat a elementelor de dreapta.

Sedința Comitetului Executiv

al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc

MOSCOVA 25 (Agerpres). — Între 21 și 25 aprilie a avut loc la Moscova, cea de-a 12-a ședință a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

La ședință au participat S. Todorov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Bulgaria, O. Simunek, vicepreședinte al guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace, B. Leuschner, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane, D. Molomjami, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole, P. Janoszwicz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Polone, Gh. Ciocâr, secretar al Comisiei guvernamentale a Republicii Populare Romine pentru colaborarea economică și tehnică și înființată, A. Apro, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare, M. Leseciko, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Sedința Comitetului Executiv a fost prezidată de M. Leseciko, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., reprezentantul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Alegeri în Federația Maleyeză

KUALA LUMPUR 25 (Agerpres). — În Federația Maleyeză, la 25 aprilie, au loc alegeri legislative pentru Parlamentul federal și pentru adunările celor 11 state care intră în componența Maleyei. Cu acest prilej Maleya urmează să desemneze 104 deputați din cei 159 de membri ai Parlamentului federal. Cei 55 de deputați au fost desemnați în alegerile care au avut loc anterior în teritoriile Sarawak, Sabah (Borneo de nord) și Singapore care au intrat în componența Federației Maleyeze în septembrie 1963.

În alegerile de simbătă, în adunările celor 11 state urmează să fie aleși 282 de deputați.

Și-au prezentat candidații partidul Alianță — partidul de guvernămînt și unele partide de opoziție — partidul Frontul socialist și Partidul islamic pan-malayez.

După cum a declarat primul ministru, Abdul Rahman, într-un discurs rostit la postul de televiziune, în vederea alegerilor au fost luate măsuri speciale de „securitate”. Uniștrii ale poliției urmează să supravegheze atît centrelor de vot cît și centrelor de numărare a voturilor.

Actualele alegeri se desfășoară în condiții în care autoritățile maleyaze duc o campanie de înăbușare a luptei forțelor patriotice care se pronunță împotriva creării Federației Maleyaze.

Noua cerere a avocaților lui Ruby a fost respinsă

DALLAS 25 (Agerpres). — Într-o poliția din Dallas și Biroul federal de investigații (F.B.I.) s-a ivit o controversă în legătură cu președintele al S.U.A., John Kennedy. După cum transmite agenția France Presse, locotenentul Jack Revill, ofițer al poliției din Dallas, a declarat vineri reprezentanților presei că F.B.I.-ul știa că președintele risca să fie asasinat de Oswald.

Revill a confirmat, în acest fel, o știră apărută în ziarul „Dallas Morning News” dintr-o sursă „apropiată de comisia Warren”, care a fost înscănată de președintele Johnson să ancheteze împrejurările asasinării fostului președinte. Potrivit ziarului, agentul F.B.I.-ului James Mosby, care se găsea la poliția din Dallas în momentul cînd a fost adus Oswald după ce fusese arestat, a declarat: „Nu știam că el (Oswald) era capabil să-l asasineze pe președinte. Dar nu ne puteam amăgini că va face într-adevăr acest lucru”.

Locotenentul Revill a declarat, de asemenea, că a informat imediat pe șeful poliției din Dallas,

Jesse Curry, despre aceste cuvinte, în prezența unui alt ofițer al poliției orașului.

Directorul Biroului federal de investigații, Edgar Hoover, a dezmințit afirmațiile lui Revill. „Este absolut fals — a spus el. Agentul (F.B.I.-ului) nu a făcut nici o declarație. F.B.I. nu posedă nici o informație de această natură”.

DALLAS 25 (Agerpres). — După cum transmite agenția U.P.I., biroul procurorului districțial din Dallas a anunțat vineri că cererea avocaților lui Jack Ruby ca acesta să fie supus unor „exame medicale” a fost respinsă. „Examele medicale la care a fost supus Ruby înainte procesului, între care examenul fizic general, examenul neurologic și electroencefalogramme au fost suficiente” — se arată în răspunsul biroului procurorului.

După cum se știe, avocații lui Ruby au cerut ca examenul să fie supus unor noi examene, inclusiv un examen prin hipnoză și altul cu ajutorul „serului adezivului” (sodium pentathol).

COREEA DE SUD. Aspect din timpul unei recente demonstrații antiguvernamentale a studenților din Seul. Poliștii încearcă să împiedice pe demonstrații să se îndrepte spre reședința guvernului

pe scurt • pe scurt

NICOSIA. — Situația este din nou încordată în Cipru unde luptele între ciprioții greci și turci au reînceput. La Ayios Theodoros, o școală a fost transformată de ciprioții turci într-o poziție fortificată de unde trag asupra ciprioților greci. În regiunea Kyrenia cele două forțe utilizează pentru prima oară mortiere grele. La Nicosia s-a anunțat că forțele ciprioților greci au capturat în această regiune la vest de Hilario, mai multe țintirișuri și au lăsat prizonieri. Se semnalează morți și răniți de ambele părți. Străduințele forțelor O.N.U. de a obține încetarea focului nu au avut pînă în prezent succes. La Nicosia au avut loc incidente între locuitorii greci și militari britanici încadrați în forțele O.N.U.

Accesul sînt primele alegeri de la constituirea Republicii Federale Camerun, la 1 octombrie 1961, prin alipirea țării Camerun britanic la Republica Camerun (fost teritoriu sub tutela Franței). Alegerile se vor desfășura simultan în cele două regiuni ale țării. În parlamentul fostului Camerun francez urmează să fie aleși 40 de deputați. Și-au prezentat candidații Partidul Uniunea cameruneză — partidul de guvernămînt și Partidul democraților camerunezi. În țestul Camerun englez, unde urmează să fie desemnați 10 deputați în Parlamentul federal, participă la alegeri Partidul național-democrat din Camerun și partidul Convenția națională a poporului camerunez.

PARIS. — Ministerul Afacerilor Externe al Franței a dat publicității un comunicat în care se arată că în cursul tratativelor dintre Cyrille Adoula, primul ministru al Congoiului (Leopoldville), și oficialități franceze s-a făcut un larg schimb de vederi în legătură cu problemele africane. În comunicat se arată că primul ministru congolez a manifestat interes pentru dezvoltarea ajutorului acordat țării sale din Franța și că cele două guverne vor lua toate măsurile necesare pentru a favoriza creșterea schimburilor comerciale.

RABAT. — Guvernele Marocului și Tunisiei au dat publicității un comunicat cîmîn în care se arată că au hotărît să reia relațiile diplomatice, întrerupte în noiembrie 1960. În legătură cu recunoașterea Mauritaniiei de către Tunisia. Totodată, relațiile diplomatice dintre cele două țări au fost ridicole la iangui de ambasade.

NEW YORK. — Reprezentantul permanent al Indiei la O.N.U., Chakravarty, a înmînat președintelui Consiliului de Securitate o notă de protest împotriva acțiunilor Pakistanului care creează tensiune la frontiera cu Kașmirul.

MOSCOVA. — La invitația Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și guvernului sovietic, președintele Ahmed Ben Bella însoțit de A. Boulellika, ministrul afacerilor externe, B. Boumaza, ministrul economiei naționale și de alți oameni de stat din Algeria a sosit simbătă la Moscova într-o vizită oficială de prietenie.

La aeroportul Vnukovo, oaspetii au fost întâmpinați de N. S. Hrușciov, L. Brejnev, A. Kosișghin, A. Mikoiian, M. Suslov și de alte persoane oficiale. N. S. Hrușciov și Ahmed Ben Bella au rostit cuvîntări.

În cursul aceleiași zile, Ahmed Ben Bella, i-a făcut o vizită lui N. S. Hrușciov la Kremlin. Au participat persoanele care îl însoțesc pe președintele Algeriei, A. Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. și ambasadorul U.R.S.S. în Algeria, N. Pegov.

Președintele Algeriei a făcut, de asemenea, o vizită lui L. I. Brejnev, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

În cursul aceleiași zile, Ahmed Ben Bella, i-a făcut o vizită lui N. S. Hrușciov la Kremlin. Au participat persoanele care îl însoțesc pe președintele Algeriei, A. Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. și ambasadorul U.R.S.S. în Algeria, N. Pegov.

Președintele Algeriei a făcut, de asemenea, o vizită lui L. I. Brejnev, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

pe scurt • pe scurt